

โกรกกะทิง

- ๔๕ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก ภูมิโรติก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวดี
วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๘.๑๕ น.

(คนตรี)

โกรสร ทนใจก็เหลือเกิน นรา รบกวบนทนต์นะ คุณกำลังจะเป็นพระเอกเสียแล้ว
นรา พระเอกอะไรกัน
โกรสร พระเอกก็คุณนี่นี่นี่
นรา อะ โกรสร พุคเป็นเล่นไปนี่ ผมไม่รู้อะไรด้วยสักนิด
โกรสร คุณควรจะรู้มากกว่าที่คุณบอกผม ผมมีเรื่องจากโรงพักพญา
นรา เกี่ยวกับผมด้วยรี
โกรสร เกี่ยวรี คุณเป็นเจ้าทุกข์
นรา เจ้าทุกข์ ผมไม่เคยเป็นเจ้าทุกข์
โกรสร นึกดูให้ดี คุณเคยเป็นแน่
นรา เจ้าทุกข์ที่ไหน
โกรสร โรงพักพญา
นรา อ้อ นึกออกแล้ว ผมไปแจ้งความไว้คราวไปเที่ยวคราวนั้น เครื่องมีดในรถมันหายไป
โกรสร นั่นแหละ เครื่องมีดชิ้นนี้แหละ คุณนึกออกก็แล้ว จะไ้ไม่ต้องตามกันมาก เรื่องมัน
 บังเอิญที่สุด ผมไปพัทยามา
นรา คุณมีเวลาไปเที่ยวเที่ยวหรือ

- โกรสร เทียวควย, หาเรื่องควย, ตำรวจอย่างผม มันก็ต้องหาเรื่องไปเรื่อย ๆ เพราะมันมีเรื่องถึงคองหา ก็เรื่องคุณว่องนี่แหละคุณ คุณคงรู้แล้วว่า ผมจับผิด จับเบงก็ได้อั้ง เยอะแยะในโกดังโรงแรมเพธานี ของเหล่านี้นี้มาจากพญาทั้งนั้น สงสัยจะมีแหล่งกลางอยู่ที่เกาะด่านหน้าอ่าวพญา ผมไปสืบเรื่องนี้ก็เลยได้เรื่องของคุณมา
- นรา เรื่องอะไร
- โกรสร ก็เรื่องที่คุณไปแจ้งความไว้ที่โรงพักพทยานะซี
- นรา ผมไม่เข้าใจ
- โกรสร แล้วคุณจะเข้าใจ สารวัตรที่นั่นเขาเล่าให้ผมฟัง ตอนที่ผมเคยถึงคุณว่า เป็นพยานปากหนึ่งของคดีคุณว่อง พลผมเลยชื่อคุณ เขาก็เล่าให้ฟังว่า เมื่อราวเดือนที่แล้ว คุณไปเที่ยวพญา แล้งทำคามกฏแสบอกหายไป คุณว่าถูกชะโมยในรณณะที่คุณจอดครถอยู่ที่ตลาด คุณไปแจ้งความที่โรงพักให้ตำรวจช่วยสืบให้ พลสารวัตรเขาเลยถึงเหล็กคามกฏแสบอก ผมก็ละใจขึ้นมาทันที เพราะเหล็กที่คนร้ายใช้ที่หัวคุณว่องก่อนจะจับ มักแะเย็นในอ่างน้ำ ก็คือเหล็กคามกฏแสบอกเหมือนกัน
- นรา งั้นหรือ เอ แปลกเสียแล้ว (อย่างไม่สบายใจ)
- โกรสร นั่นซี มันแปลกพิลึก / ผมเชื่อกับคุณมานี้ อยากให้รู้สึกหนอยว่า คามกฏแสบอกของกลางที่คนร้ายใช้ที่คองว่อง เป็นอันเดียวกับที่คุณทำหายหรือเปล่า
- นรา (อย่างร้อนใจ) นี่ผมจะต้องยุ่งเข้าไปด้วยหรือนี่
- โกรสร ลอย่าไว้วายไปเลยนะ ถ้ามีคองบริสุทธิตี มันก็คองบริสุทธิตี ไม่เห็นจะน่ากลัวอะไร
- นรา ผมมันเคราะห์ร้าย คันทะเดินไปโรงแรมเวลาที่เขาจะฆ่ากันพอดี
- โกรสร ก็นั่นนะซี คุณถึงได้พลอยเหม็นไปด้วย / แล้วก็... ลอย่าเพิ่งโกรธผมนะ คุณยังมีเรื่องที่ควรจะให้ผมฟังอีก แต่คุณไม่เล่า ผมก็ไม่รู้ว่า คุณจะปิดผมทำไม
- นรา เรื่องอะไร
- โกรสร ก็เรื่องที่คุณเดินไปที่ประตูคองคุณว่องนะซี

นรา

เอ๊ะ อะไรกัน

ไกรสร

อ้าว นี่คุณไม่รู้จริง ๆ หรือ / ก่อนจะให้ คุณรู้ความทุกข์แสบอกของกลาง ผมขอลามคุณนิดหนึ่ง
ก่อน คุณไปโรงแรมเทพธานีคืนนั้น คุณต้องการไปพบคุณว่องใช่ไหม

นรา

เออ...ผม...ถูกแล้ว...ผมไปหาคุณว่อง

ไกรสร

เออละ...คุณไปหาคุณว่อง...คุณพรรณีก็บอกผมว่า คุณบอกแล้วว่าไปหาคุณว่อง
ตามธรรมดาคุณก็ควรตรงไปที่ห้องคุณว่อง ผมพูดอย่างนี้ ฟังได้ไม่ใช่หรือ

นรา

ฟังได้

ไกรสร

แล้วทำไมคุณถึงไม่ยอมบอกว่า คุณไปที่ห้องคุณว่อง คุณกลับบอกว่า คุณไปคุยกับหลวงเทพ

นรา

(นิ่ง) ก็...ก็ผมไปห้องหลวงเทพ ผมก็ต้องบอกว่าไปห้องหลวงเทพนี่ซี

ไกรสร

คุณไม่ได้ไปที่ห้องคุณว่องเลย ?

นรา

ผมไม่เคยเข้าไปในห้องคุณว่อง สาบาลให้ก็ได้

ไกรสร

แม้แต่ที่ประตูห้องคุณว่อง คุณก็ไม่ได้ไป นั่นหรือ

นรา

(นิ่ง) ผมไม่ได้ไป

ไกรสร

ตรงนี้แหละที่ผมไม่เข้าใจคุณ / ตามธรรมดา เวลาเราจะไปหาใคร เราก็ต้องตรงไป
ที่คนนั้น คุณควรจะตรงไปที่ห้องคุณว่อง มากกว่าจะตรงไปที่ห้องหลวงเทพ

นรา

คุณก็ควรจะทำอย่างนั้น แต่ผมเกิดความคิดใหม่เมื่อขึ้นไปแล้วอยากคุยกับอาหลวง
สักหน่อย พุ่กันตรง ๆ ดีกว่า ผมเกิดความคิดอยากจะดูหน้าแฟนของอาหลวงขึ้นมา
จะได้เอาไปล้ออาหลวงเวลาอาหลวงล้อผม

ไกรสร

แล้วคุณพบแฟนหลวงเทพหรือเปล่า

นรา

ไม่พบ

ไกรสร

อ้าว

นรา

ก็แฟนเขายังไม่มานี่คุณ

ไกรสร

แต่ถึงคุณจะแก้ตัวยังไง ผมก็ยังเชื่อว่า คุณต้องไปที่ห้องคุณว่อง อย่างน้อยก็ไปที่ประตูห้อง
ชโลมเนนรา ^{ใน}ที่ผมพูดในฐานะที่เป็นนัยตำรวจโท ไม่ใช่ในฐานะที่ผมเป็นนายไกรสร

นรา ผมเข้าใจ คุณเป็นตำรวจ คุณก็ต้องทำหน้าที่ ตำรวจไม่ทำหน้าที่หรือทำนิมนต์หน้าที่
ประชาชนก็แย่ คุณทำถูกต้องแล้ว ว่าไปเถอะ ไม่ต้องเกรงใจ แค่มมอยากให้คุณเชื่อ
ว่า ผมไม่รู้เรื่องด้วย

ไกรสร ผมไม่คิดหรอกว่า คุณมีเหตุอะไรจะต้องไปฆ่าคุณว่อง คุณไม่ควรจะเป็นคนฆ่าคุณว่อง
แต่คุณไม่บอกความจริงแก่ผม คุณกลัวเป็นพยานใช่ไหม

นรา เปล่า ก็ผมไปห้องอาทลงจริง ๆ ผมไม่ได้ไปห้องคุณว่อง เป็นแต่ตั้งใจจะไป ผมรับ
ได้แต่เพียงว่าผมตั้งใจจะไปหาคุณว่องเท่านั้น แต่ยังไม่ทันไปหาก็คือยินเสียงปืน
คุณว่องก็จลลไปเสียแล้ว

ไกรสร ถามความเห็นคุณสักหน่อยเถอะ คุณคิดใหม่ว่า คุณสงศรีเป็นคนฆ่าคุณว่อง

นรา ผมไม่คิด

ไกรสร เพราะอะไร

นรา เพราะ...เอ...คุณสงศรีถูกยิง ผมเชื่อว่าคนที่ยิงคุณสงศรีนั้นแหละต้องเป็นคนฆ่าคุณว่อง

ไกรสร แล้วคุณคิดว่าใครล่ะที่ยิงคุณสงศรี

นรา ผมไม่กล้าคิด เพราะไม่มีเหตุผดจะไปปรักปรำใคร

ไกรสร ถามกับเป็นการส่วนตัวหน่อย คุณรู้จักคุณสงศรีหรือไม่หรือ เห็นไปทั่วกันบ่อย ๆ

นรา (หัวเราะ) คุณก็รู้ว่า ผมรู้จักเท่า ๆ กับที่ผู้ชายหลายคนรู้จัก สมัยอย่างนี้ มันก็เป็น
อย่างนี้ ผมอยู่ในเมืองบังกาโล ผมไม่บังกาโล ผมก็เป็นคนเป็นไปเท่านั้นเอง คนอย่าง
ผม ไม่เป็น คุณก็รู้

ไกรสร รู้ว่า คุณไม่เป็น, แล้วไม่เคยเป็น, คุณเป็นคนน่ารังเกียจ เพราะเหตุนี้แหละ คุณลมัย
ถึงยังไม่อยากแต่งงานกับคุณ

นรา เปล่า ไม่ใช่เรื่องนี้ ลมัยเขาเข้าใจผมดี เราวิ่งเล่นมาด้วยกัน

ไกรสร แต่ไม่ใช่เรื่องนี้ แต่คุณรู้จักคุณสงศรีอย่างที่ผมเข้าใจ

นรา ก็แล้วแต่คุณจะเข้าใจ แค่มมเป็นสุภาพบุรุษ ผมไม่พูดอะไรมากกว่านี้

- ไกรสร เอาละ ที่นี้คุณบอกผมได้บ้างไหมว่า คุณส่งศรีมีแฟนที่ไหนสักบ้าง
- นรา คุณก็รู้ดี ทำไมถึงจะทอ้งให้ผมตอบ
- ไกรสร รู้อะไร
- นรา ก็เรื่องคุณว่องนี่ซี
- ไกรสร อ้อ รู้ซีเรื่องนั้น ไกร าก็รู้ว่าส่งศรีเขามีคุณว่องเป็นแฟนฟรีดจะพูดอีกทีหนึ่งก็พูดได้ว่า
คุณว่องเขามีแฟนคือคุณส่งศรี ผมไม่ได้หมายถึงคุณว่อง ผมหมายถึงคนอื่น
- นรา พวกเสียทั้งหลายที่มาที่โรงแรมเทพธานี แล้วก็พวกคุณ ๆนี้แหละ
- ไกรสร แต่ไม่ใช่ผมนะ
- นรา อ้อ ไม่ใช่ คุณเป็นมากไปหน่อย คุณเกิดมาสำหรับสืบสารพัด ไม่ใช่สำหรับไปมีแฟน
เท่านั้นแหละนะ เราพูดกันอย่างใจเป็นธรรม ส่งศรีแกไม่ได้เหลวแหลกอย่างที่ใคร เขาคิดกันทรลก แกล้งจะเหลวไหลนิดหน่อยเท่านั้น แล้วก็...ที่แกล้งเหลวไหล ก็เพราะ
แกเป็นนักแข่งดี คุณก็รู้ว่า ผู้หญิงนักแข่งดีหลายคนเขาก็ใช้วิธีส่งศรี ถ้ามีวไปเสียกาย
ตัวอยู่ ก็เป็นเศรษฐีขึ้นมาไม่ได้ การแข่งดีแหวกแนวแบบนี้ มันก็ต้องเสียสละหน่อย
มันเป็นโรคติดคอมาจากสมัยสงครามญี่ปุ่น นักแข่งดีผู้หญิงบางคนก็ต้องแข่งดีตัวเอง
ไปด้วย มันช่วยไม่ได้
- ไกรสร ครับ ผมทราบ มันช่วยไม่ได้ เราเรียกว่า มรรควิธี ทำอะไรก็ต้องมีมรรควิธี
คุณส่งศรีเป็นนักแข่งดีมีหนักรมาก ผมเข้าใจดี ที่ถามคุณก็เพราะอยากรู้อยากทราบว่า มีแฟน
คุณส่งศรีคนไหนบ้าง...ผมหมายถึงนักแข่งดี เช่นเสียเล้าเป็นต้น...ที่เป็นคนละฝ่าย
กับคุณว่อง
- นรา อ้อ ผมเข้าใจ คุณคิดว่าคนที่มาคุณว่อง จะต้องเป็นแฟนคุณส่งศรีคนใดคนหนึ่ง
ยั้งั้นหรือ
- ไกรสร ควรจะเป็นเช่นนั้น
- นรา แต่อาจไม่ใช่เสียเล้าก็ได้
- ไกรสร แปลว่า เสียเล้าไม่ใช่แฟนคุณส่งศรีใช่ไหม

- นรา เขาก็เป็นแฟนกัน แต่เสียเล้าเป็นพาร์ตเนอร์ของคุณว่อง เขาแข็งดีด้วยกัน
- ไกรสร แต่เขาอาจชักประโยชน์กันได้
- นรา นั้นผมไม่รู้ เอะ ก็น่าคิด เพราะมันเค็มค่อเค็มเข้าหากัน มันอาจเกิดกักกันขึ้นมาบ้างก็ได้ ไกรสรจะรู้
- ไกรสร คุณควรจะสงสัยเสียบ้างไหม
- นรา ผมไม่อยากทำบาป ผมยังมีเหตุผลไม่พอที่จะไปสงสัยเขา
- ไกรสร แต่คุณเชื่อว่า คุณส่งศรีก็เป็นแฟนของเสียเล้าเหมือนกัน
- นรา ก็เขาแข็งดีกัน นักแข็งดีแบบนี้ มันก็คงมีอะไรกันบ้าง แต่ผมก็ไม่รู้ว่าจะเขาจะไปกันถึงไหน พุคไปก็จะเป็นบาป ชีวิตคนมันก็ต้องเคลื่อนไหวบ้างเป็นธรรมดา ชีวิตมันก็เหมือนน้ำ เพียงแต่ลมพัดก็ต้องกระเพื่อม ผมไม่อยากมองส่งศรีในแง่ร้าย ผมชอบจิตใจของเขา สปอร์คมากทีเดียว
- ไกรสร งั้นหรือ (หัวเราะ) คุณเป็นแฟนคุณส่งศรีเต็มตัวทีเดียวนะ
- นรา ก็เป็นบ้าง (หัวเราะแกล้ง)
- ไกรสร นี่ คุณนรา เราทุกคนอย่างเพื่อน แล้วก็อย่างผู้ชาย คุณส่งศรีสนิทกับคุณนี่ แกมีอะไรจะแข็งดีกับคุณไซ้ไหม
- นรา แกเคยให้ผมติดคอฝรั่งเรื่องจะส่งข้าวตังไปขายเมืองนอกเป็นการใหญ่
- ไกรสร ส่งข้าวตังไปขายฝรั่ง
- นรา ครับ ฝรั่งสมัยนี้เขาชอบกินข้าวตัง
- ไกรสร เฉลยก็แปลกดี ผมว่ามันคงเป็นผลมาจากการทดลองระเบิดปรมาณู ฝรั่งแกกำลังจะขุดรูอยู่เพื่อจะหนีระเบิดไฮโดรเจน แกจึงต้องกินสะสมอาหาร ข้าวตังเป็นอาหารที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการสะสม ผมก็ใจถ้าข้าวตังจะเป็นสินค้าโลกที่มีชื่อเสียงของเมืองไทย
- ๑๑ นี่แกกำลังแข็งดีข้าวตังกับคุณที่รีด คุณแน่ใจหรือว่า นอกจากข้าวตังแล้ว แกไม่ได้คิดจะแข็งดีอะไรอีก

นรา ผมก็ยังไม่เคยไต่ขึ้นว่า แกจะแข็งดีอะไร

ไกรสร สักวันหนึ่งคุณคงจะไต่ขึ้น ที่เราก็กู้กันมานานแล้ว ผมว่ากลับมาหาประเด็นของเรา
ดีกว่า / ผมอยากให้คุณลองดูว่า คำมกญแจบดอกขิงกลางที่คนร้ายใช้ที่หัวคุณว่อง เป็นอัน
ที่คุณทำลายที่พิทยาหรือเปล่า

(เสียงลากเหล็กออกมาจากดินซึก เหล็กกระทบกระดาน เสียงวางเหล็กลงบนโต๊ะ)

ไกรสร คุณตรวจดูให้ดี โซ่ของคุณหรือเปล่า

นรา ดูเหมือนวันนั้นผมก็เคยเห็นแล้วที่ห้องคุณว่อง ตอนคุณไปพบศพ

ไกรสร แต่คุณไม่ไต่ดูละเอียด แล้วเราก็กำลังซัดมึนกัน อันนี้คุณดูให้ดี ว่าโซ่อันที่คุณทำลาย
หรือไม่ จำคำนี้ได้ไหม

นรา (ไกรสรหยิบเหล็กมาพิจารณา เสียงเหล็กกระทบพื้น นิ่งลงอยู่สักครู)

ไกรสร ยังไง ของคุณโซ่ไหม

นรา เอ ผมซึกสงสัยเสียแล้ว

ไกรสร สงสัยอะไร

นรา มัน... เอ... มันก็อาจจะเป็นอย่างผมก็ได้

ไกรสร นั่นสิ ผมก็นึกว่า ควรจะเป็นของคุณ

นรา ผมไม่เข้าใจว่า ทำไมมันถึงไต่มาที่หัวคุณว่อง มันหายไปพิทยา ใครเอาเข้ามา
ที่หัวคุณว่อง

ไกรสร นั่นสิ ใครละที่เอามาที่หัวคุณว่อง (หัวเราะในคอ)

(ดนตรี)

จดหมายเหตุ: 45 หน้า 1 หน้า 1

ฉบับที่ 46

ฉบับที่ 46

ฉบับที่ 46

ฉบับที่ 46

ฉบับที่ 46

โอรกกะทิง

- ๔๕ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรุมะโรติก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนภาวดี
วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

โอรสร ทันใจก็เหลือเกิน นรา รบถนนวนอนนะ คุณกำลังจะเป็นพระเอกเสียแล้ว
นรา พระเอกอะไรกัน
โอรสร พระเอกคือคุณว่องนะซี
นรา อะ โอรสร พุคเป็นเล่นไปนี่ะ ผมไม่รู้อะไรด้วยสักนิด
โอรสร คุณควรจะรู้มากกว่าที่คุณบอกผม ผมมีเรื่องจากโรงพักพญา
นรา เกี่ยวกับผมด้วยรึ
โอรสอ เกี่ยวซี คุณเป็นเจ้าทุกข์
นรา เจ้าทุกข์ ผมไม่เคยเป็นเจ้าทุกข์
โอรสร นึกดูให้ดี คุณเคยเป็นแน่
นรา เจ้าทุกข์ที่ไหน
โอรสร โรงพักพญา
นรา อ้อ นึกออกแล้ว ผมไปแจ้งความไว้คราวไปเที่ยวคราวนั้น เครื่องมือในรถมันหายไป
โอรสร นั่นแหละ เครื่องมือชิ้นนี้แหละ คุณนึกออกก็แล้ว จะได้ไม่ต้องถามกันมาก เรื่องมัน
 บังเอิญที่สุด ผมไปพืดยามา
นรา คุณมีเวลาไปเที่ยวเที่ยวหรือ

โกธรสร เทียบด้วย หาเรื่องด้วย คำรวจอย่างผม มันก็ต้องหาเรื่องไปเรื่อย ๆ เพราะมันมี
เรื่องถึงต้องหา ก็เรื่องคุณว่องนี่แหละคุณ คุณคงรู้แล้วว่า ผมจับผิด จับเบงคไค้ทั้ง
เยอะแยะในโกดังโรงแรมเพทธานี ของเหล่านี้น่ามาจากพญาทั้งนั้น สงสัยจะมี
แหล่งกลางอยู่ที่เกาะด้านหน้าอ่าวพญา ผมไปสืบเรื่องนี้ก็เคยไ้เรื่องของคุณมา
เรื่องราว

โกธรสร ก็เรื่องที่คุณไปแจ้งความไว้ที่โรงพักพยานะซี

นรา ผมไม่เข้าใจ

โกธรสร แล้วคุณจะเข้าใจ สารวัตรที่นั่นเขาเล่าให้ผมฟัง ตอนที่ผมเคยถึงคุณว่า เป็นพยาน
ปากหนึ่งของคดีคุณว่อง ผมเคยซื้อคุณ เขาก็เล่าให้ฟังว่า เมื่อราวเดือนที่แล้ว
คุณไปเที่ยวพญา แล้งทำคามกุญแจบอกหายไป คุณว่าถูกขโมยในรถขณะที่คุณจอดกรด
อยู่ที่ตลาด คุณไปแจ้งความที่โรงพักให้ตำรวจช่วยสืบให้ พลสารวัตรเขาเคยถึงเหล็ก
คามกุญแจบอก ผมก็เอะใจขึ้นมาทันที เพราะเหล็กที่คนร้ายใช้ตีหัวคุณว่องก่อนจะจับ
มัดแะเย็นในลำน้ำ ก็คือเหล็กคามกุญแจบอกเหมือนกัน

นรา งั้นหรือ เอ แปลกเสียแล้ว (อย่างไม่สบายใจ)

โกธรสร นั่นซี มันแปลกพิลึก ผมเชื่อกุณมานี้ ดยากให้รู้สึกหน่นอย่ว่า คามกุญแจบอกของกลางที่
คนร้ายใช้ตีคุณว่อง เป็นอันเดียวกับที่คุณหาหายหรือเปล่า

นรา (อย่างรั่นใจ) นี่ผมจะคงยุ่งเข้าไปด้วยหรือนี่

โกธรสร อย่าไว้วางใจไปเลยนะ ถ้ามีคดีขริสุทธิ มันก็ต้องขริสุทธิ ไม่เห็นจะน่ากลัวอะไร

นรา ผมมันเคราะห์ร้าย คันทะเล้นไปโรงแรมเวลาที่เขาจะฆ่ากันพอดี

โกธรสร ก็นั่นนะซี คุณถึงไ้พลอยเหี้ยนไปด้วย แล้วก็...อย่าเพิ่งโกรธผมนะ คุณยังมีเรื่องที่
ควรจะได้ให้ผมฟังอีก แก่คุณไม่เล่า ผมก็ไม่รู้ว่า คุณจะทำอะไร

นรา เรื่องอะไร

โกธรสร ก็เรื่องที่คุณเดินไปที่ประตูห้องคุณว่องนะซี

นรา เอ๊ะ อะไรกัน

โกรส จ้าว นี่คุณไม่รู้จริง ๆ หรือ ก่อนจะให้คุณดูคำมฤตยูแจบอกของกลาง ผมขอถามคุณนิดหนึ่ง
ก่อน คุณไปโรงแรมเทพาวันคืนนั้น คุณต้องการไปพบคุณว่องใช่ไหม

นรา เออ...ผม...ถูกแล้ว...ผมไปหาคุณว่อง

โกรส เอาละ...คุณไปหาคุณว่อง... คุณพรรณีก็บอกผมว่า คุณบอกแล้วว่าคุณไปหาคุณว่อง
ตามธรรมดาคุณก็ควรตรงไปที่ห้องคุณว่อง ผมพูดอย่างนี้ ฟังได้ไม่ใช่หรือ

นรา ฟังได้

โกรส แล้วทำไมคุณถึงไม่ยอมบอกว่า คุณไปที่ห้องคุณว่อง คุณกลับบอกว่า คุณไปคุยกับหลวงเทพ

นรา (นิ่ง) ก็...ก็ผมไปห้องหลวงเทพ ผมก็ต้องบอกว่าไปห้องหลวงเทพนะซี

โกรส คุณไม่ได้ไปที่ห้องคุณว่องเลย ?

นรา ผมไม่เคยเข้าไปในห้องคุณว่อง สาบาลให้ก็ให้

โกรส แม้แต่ที่ประตูห้องคุณว่อง คุณก็ไม่เข้าไป นั่นหรือ

นรา (นิ่ง) ผมไม่ได้ไป

โกรส ตรงนี้แหละที่ผมไม่เข้าใจคุณ ตามธรรมดา เวลาเราจะไปหาใคร เราก็ต้องตรงไป
ที่คนนั้น คุณควรจะตรงไปที่ห้องคุณว่อง มากกว่าจะตรงไปที่ห้องหลวงเทพ

นรา คุณก็ควรจะทักอย่างนั้น แต่ผมเกิดความคิดใหม่เมื่อขึ้นไปแล้วอยากคุยกับอาหลวง
สักหน่อย ทุกคืนตรง ๆ ก็คิดว่า ผมเกิดความคิดอยากจะดูหน้าแฟนของอาหลวงขึ้นมา
จะได้เอาไปปลุกอาหลวง เวลาอาหลวงหลับ

โกรส แล้วคุณพบแฟนหลวงเทพหรือเปล่า

นรา ไม่พบ

โกรส จ้าว

นรา ก็แฟนเขายังไม่มานี่คุณ

โกรส แค่นี้คุณจะแก้วยังไง ผมก็ยังเชื่อว่า คุณต้องไปที่ห้องคุณว่อง อย่างน้อยก็ไปที่ประตูห้อง
ขอโทษนะนรา ที่ผมพูดในฐานะที่เป็นนายตำรวจโท ไม่ใช่ในฐานะที่ผมเป็นนายโกรส

นรา

ผมเข้าใจ คุณเป็นตำรวจ คุณก็ต้องทำหน้าที่ ทำรวจไม่ทำหน้าที่หรือทำนิติหน้าที่
ประชาชนก็แย่ คุณทำถูกต้องแล้ว ว่าไปเถอะ ไม่ต้องเกรงใจ แค่ผมอยากให้คุณเชื่อ
ว่า ผมไม่รู้เรื่องก๊วย

โกธรสร

ผมไม่คิดหรอกว่า คุณมีเหตุอะไรจะต้องไปฆ่าคุณว่อง คุณไม่ควรจะเป็นคนฆ่าคุณว่อง
แต่คุณไม่บอกความจริงแก่ผม คุณกลัวเป็นพยานใช่ไหม

นรา

เปล่า ก็ผมไปห้องอาทหลวงจริง ๆ ผมไม่ไ้ไปห้องคุณว่อง เป็นแต่ตั้งใจจะไป ผมรับ
ไ้แค่เพียงว่าผมตั้งใจจะไปหาคุณว่องเท่านั้น แต่ยังไม่ทันไปเขาก็ไ้ยินเสียงปืน
คุณว่องก็จอกไปเสียแล้ว

โกธรสร

ตามความเห็นคุณสักหน่อยเถอะ คุณคิดใหม่ว่า คุณสังศรีเป็นคนฆ่าคุณว่อง

นรา

ผมไม่คิด

โกธรสร

เพราะอะไร

นรา

เพราะ...เออ...คุณสังศรีถูกยิง ผมเชื่อว่าคนที่ยิงคุณสังศรีนั้นแหละต้องเป็นคนฆ่าคุณว่อง

โกธรสร

แล้วคุณคิดว่าใครล่ะที่ยิงคุณสังศรี

นรา

ผมไม่กล้าคิด เพราะไม่มีเหตุผลจะไปปรักปรำใคร

โกธรสร

ถามกับเป็นการส่วนตัวหน่อย คุณรู้จักคุณสังศรีดีไม่ใช่หรือ เห็นไปทั่วกันบ่อย ๆ

นรา

(หัวเราะ) คุณก็รู้ว่า ผมรู้จักเท่า ๆ กับที่ผู้ชายหลายคนรู้จัก สมัยอย่างนี้ มันก็เป็น
อย่างนี้ ผมอยู่ในเมืองบังกาโด ผมไม่บังกาโด ผมก็เป็นคนเป็นไปเท่านั้นเอง คนอย่าง
ผม ไม่เป็น คุณก็รู้

โกธรสร

รู้ว่า คุณไม่เป็น แล้วไม่เคยเป็น คุณเป็นคนน่ารังเกียจ เพราะเหตุนี้แหละ คุณสมัย
ถึงยังไม่อยากแต่งงานกับคุณ

นรา

เปล่า ไม่ใช่เรื่องนี้ สมัยเขาเข้าใจผมดี เราวิ่งเล่นมาด้วยกัน

โกธรสร

อย่าได้เข้าใจผิดนี้ แปลว่า คุณรู้จักคุณสังศรีอย่างที่ผมเข้าใจ

นรา

ก็แล้วแต่คุณจะเข้าใจ แค่ผมเป็นสุภาพบุรุษ ผมไม่พูดอะไรมากกว่านี้

- โกรสร เอาละ ที่นี้คิดบอกผมไต่บ้างใหม่ว่า คุณส่งศรีมีแฟนที่ไหนสักบ้าง
- นรา คุณก็รู้ดี ทำไมถึงจะต้องให้ผมคอย
- โกรสร ไร้อะไร
- นรา ก็เรื่องคุณว่องนี่ซี
- โกรสร อ้อ รู้ที่เรื่องนั้น ใคร ๆ ก็รู้ว่าส่งศรีเขามีคุณว่องเป็นแฟนพรึ่จะพูดอีกทีหนึ่งก็พูดได้ว่า
คุณว่องเขามีแฟนคือคุณส่งศรี ผมไม่ไ้หมายถึงคุณว่อง ผมหมายถึงคนอื่น
- นรา พวกเสียทั้งหลายที่มาที่โรงแรมเพชธานี แล้วก็พวกคุณ ๆ นี่แหละ
- โกรสร แค่นี้ใช่ไหม
- นรา อ้อ ไม่ใช่ คุณเป็นมากไปหน่อย คุณเกิดมาสำหรับสืบสารพัด ไม่ใช่สำหรับไปมีแฟน
แค่นั้นแหละนะ เราพูดกันอย่างใจเป็นธรรม ส่งศรีแค่นี้ไ้เหลวแหลกลอย่างที่คุณ ๆ
คิดกันหรอก แกล้งจะเหลวไ้หนักหน่อยเท่านั้น แล้วก็...ที่แกล้งเหลวไ้เหล ก็เพราะ
แกล้งเป็นนักแข่งดี คุณก็รู้ว่า ผู้หญิงนักแข่งดีหลายคนเขาก็ใช้วิธีส่งศรี ถ้ามีไปเสียกาย
ตัวอยู่ ก็เป็นเศรษฐินีขึ้นมาไ้ได้ การแข่งดีแหวกแนวแบบนี้ มันก็คงเสียสละหน่อย
มันเป็นโรคติดต่อกันมาจากสมัยสงครามญี่ปุ่น นักแข่งดีผู้หญิงบางคนก็คงแข่งดีตัวเอง
ไปด้วย มันช่วยไ้ไ้
- โกรสร ครับ ผมทราบ มันช่วยไ้ไ้ เราเรียกว่า มรรควิธี ทำอะไรก็ไ้ต้องมีมรรควิธี
คุณส่งศรีเป็นนักแข่งดีมีดหนักมาก ผมเข้าใจดี ที่ถามคุณก็เพราะอยากรู้อยากเห็นว่า มีแฟน
คุณส่งศรีคนไหนบ้าง...ผมหมายถึงนักแข่งดี เช่นเสียแล้วเป็นต้น...ที่เป็นคนละฝ่าย
กับคุณว่อง
- นรา อ้อ ผมเข้าใจ คุณคิดว่าคนที่มาคุณว่อง จะต้องเป็นแฟนคุณส่งศรีคนใดคนหนึ่ง
ยั้งนั้นหรือ
- โกรสร ควรจะเป็นเช่นนั้น
- นรา แกล้งไม่ใช่เสียแล้วก็ได้
- โกรสร แปลว่า เสียแล้วไม่ใช่แฟนคุณส่งศรีใหม่

- นรา เขาก็เป็นแฟนกัน แต่เสียเล้าเป็นพาร์ตเนอร์ของคุณว่อง เขาแข่งลิควัยกัน
- โกรสร แต่เขาอาจชักประโยชน์กันก็ได้
- นรา นั้นผมไม่รู้ เอะก็น่าคิด เพราะมันเค็มค่อเค็มเข้าหากัน มันอาจเกิดกักกันขึ้นมาบ้างก็ได้ ไกรจะรู้
- โกรสร คุณควรจะสงสัยเสียบบ้างไหม
- นรา ผมไม่อยากทาบยาป ผมยังมีเหตุผลไม่พอที่จะไปสงสัยเขา
- โกรสร แต่คุณเชื่อว่า คุณส่งศรีก็เป็นแฟนของเสียเล้าเหมือนกัน
- นรา ก็เขาแข่งลิกัน นักแข่งลิแบบนี้ มันก็จะมีอะไรกันบ้าง แต่ผมก็ไม่รู้ว่าจะเขาจะไปกันถึงไหน พูดไปก็จะเป็นยาป ชีวิตคนมันก็ต้องเคลื่อนไหวบ้างเป็นธรรมดา ชีวิตมันก็เหมือนน้ำ เพียงแต่คนพักก็ต้องกระเพื่อม ผมไม่อยากมองส่งศรีในแง่ร้าย ผมชอบจิตใจของเขา สปรอยมากที่เกี่ยว
- โกรสร งั้นหรือ (หัวเราะ) คุณเป็นแฟนคุณส่งศรีเต็มตัวเหียวนะ
- นรา ก็เป็นบ้าง (หัวเราะแกล้ง)
- โกรสร นี่ คุณนรา เราพูดกันอย่างเพื่อน แล้วก็อย่างผู้ชาย คุณส่งศรีสนิทกับคุณนี่ แกมีอะไรจะแข่งลิกับคุณไชไหม
- นรา แกล้งเคยให้ผมคิดค่อฝรั่งเรื่องจะส่งข้าวคังไปขายเมืองนอกเป็นการใหญ่
- โกรสร ส่งข้าวคังไปขายฝรั่ง
- นรา ครับ ฝรั่งสมัยนี้เขาชอบกินข้าวคัง
- โกรสร เอออีกแปลกดี ผมว่ามันคงเป็นผลมาจากการทดลองระเบิดปรมาณู ฝรั่งแกกำลังจะซัด รุกอยู่เพื่อจะหนีระเบิดไฮโดรเจน แกจึงต้องกินสะสมอาหาร ข้าวคังเป็นอาหารที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการสะสม ผมก็ใจถ้าข้าวคังจะเป็นสินค้าหลักที่มีชื่อเสียงของเมืองไทย
- นรา นี่แกกำลังแข่งลิข้าวคังกับคุณศรีหรือ คุณแน่ใจหรือว่า นอกจากข้าวคังแล้ว แกไม่ได้คิดจะแข่งลิอะไรอีก

นรา ผมก็ยังไม่เคยไต่ขึ้นว่า แกจะแข็งดีอะไร

โกธสร สักวันหนึ่งคุณคงจะไต่ขึ้น นี่เราก็คูญกันมานานแล้ว ผมว่ากลับมาหาประเด็นของเราดีกว่า ผมอยากให้คุณลองดูว่า ความกฏแจบอกของกลางที่คนร้ายใช้ที่หัวคุณร่วง เป็นอันที่คุณทำหายที่พิทยาหรือเปล่า

(เสียงลากเหล็กกลออกมาจากลิ้นชัก เหล็กกะทบกระดาน เสียงวางเหล็กลงบนโต๊ะ)

โกธสร คุณตรวจดูให้ที โซ่ของคุณหรือเปล่า

นรา ดูเหมือนวันนั้นผมก็เคยเห็นแล้วที่ห้องคุณร่วง ตอนคุณไปพบศพ

โกธสร แต่คุณไปไต่คุ้ะเจียค แล้วเราก็กำลังซูลมุนกัน อันนี้คุณดูให้ที ว่าโซ่อันที่คุณทำหายหรือไม่ จำทำหนีไต่ไหม

นรา (โกธสรหยิบเหล็กมาพิจารณา เสียงเหล็กกระทบพื้น นิ่งฉับอยู่สักครู่)

โกธสร ยังงៃ ของคุณโซ่ไหม

นรา เอ ผมซักสงสัยเสียแล้ว

โกธสร สงสัยอะไร

นรา มัน... เอ... มันก็อาจจะเป็นของผมก็ได้

โกธสร นั่นซี ผมก็นึกว่า ควรจะเป็นของคุณ

นรา ผมไม่เข้าใจว่า ทำไมมันถึงไต่มาที่หัวคุณร่วง มันหายไปที่พิทยา ใครเอาเข้ามาที่หัวคุณร่วง

โกธสร นั่นซี ใครละที่เอามาที่หัวคุณร่วง (หัวเราะในกล)

(คนตรี)